

§ 10.

Den Hjælp, der af det offentlige ydes til en trængende, for hvis Vedkommende en anden ifølge de foregaaende Paragraffer er pligtig til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, betragtes som oppebaaren af denne selv og medfører for ham de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger, for saa vidt han ikke er i Stand til at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser overfor det offentlige eller modvillig har unddraget sig sin Forsørgelsespligt.

Inten Overenskomst, hvorved den af de foregaaende Paragraffer flydende Forsørgelsespligt helt eller delvis er overført paa en anden, eller hvorved en Forsørger helt eller delvis har fraffrevet sig Forsørgelsesretten, kan lige overfor det offentlige frigøre den efter Loven forpligtede.

§ 11.

Den Omstændighed, at en Persons Forsørgelse overensstemmende med de i de foregaaende Paragraffer indeholdte Regler enten ganske eller til dels paahviler en anden Person, fritager ikke det vedkommende Fattigvæsen fra at udrede den fornødne Hjælp.

§ 12.

Saa længe en Hustru, der har særegne Midler eller Indtægter, ikke er endelig skilt fra sin Mand, kan det, naar Manden falder Fattigvæsenet til Byrde, paalægges hende at yde Bidrag til hans Underhold.

Bestemmelse om, hvorvidt det skal paalægges hende at yde et saadant Bidrag, hvor meget hun skal yde, og hvorledes Bidraget skal erlægges, træffes af Overøvrigheden for det Sted, hvor hun har sit Ophold (Amtmændene og i Kjøbenhavn Overpræsidenten).

§ 13.

Bidraget, som Hustruen i Henhold til foranstaaende Paragraf skal udrede, kan efter vedkommende Fattigvæsens Begæring indrives ved Udpantning i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 29de Marts 1873, men kan derimod ikke fordres affonet.

§ 14.

Paadrager et Dyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaføres der Dyendet en Legemsfæde eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at betoste dets Helbredelse.

Derjom et Dyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Dyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Dyendeforholdet efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til den første almindelige Fardag, der indtræffer over 3 Månedes efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse, og i intet Tilfælde udover et Tidsrum af 6 Månedes — at udrede den tilfagte Løn, samt endvidere Kost og Logis, for saa vidt og saa længe Dyendet forbliver i Husbondens Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene, der bortfalde for den Tid, Dyendet maatte være indlagt paa et Sygehus eller en lignende Anstalt uden Betaling for almindelig Kur og Pleje, bestemmes efter de i § 13 i Dyendeloven af 10de Maj 1854 indeholdte Regler.